

Döntött az EU-bíróság a magyar ÁFA vitáról

Az áfa levonása főszabály szerint nem tagadható meg a számlakibocsátó által elkövetett szabálytalanságok miatt – mondta ki a csütörtökön nyilvánosságra hozott ítéletében az Európai Unió luxembourgi székhelyű bírósága egy magyarországi jogvitával kapcsolatban.

A C-324/11. sz. Tóth ügy háttere az volt, hogy egy egyéni vállalkozó fővállalkozók megrendelésére végzett építőipari tevékenységet. A munkák elvégzésébe alvállalkozóként bevont egy másik egyéni vállalkozót is.

Az alvállalkozónak ugyan az építési naplók szerint több munkavállalója is volt, de később megállapították, hogy a munkásokat feketén foglalkoztatta, és adót sem fizetett. Ezért az alvállalkozó vállalkozói igazolványát visszavonták.

Az alvállalkozó munkáját igénybe vevő egyéni vállalkozó az előbbi által kiállított számlák után le kívánta vonni az áfát, az adóhatóság azonban adóhiányt állapított meg, mivel a levonás alapjául bemutatott számlák nagy részének kiállításakor az alvállalkozó már nem volt egyéni vállalkozó, és így adóalany sem.

A többi számla tekintetében az adóhatóság kijelentette: bejelentett munkavállalók hiányában nem bizonyítható, hogy a számlák alapjául szolgáló munkákat az alvállalkozó végezte el.

Az ügy eljutott az akkori magyar Legfelsőbb Bíróságig, amely Luxembourghoz fordult az uniós áfaszabályok megvilágítását kérve.

Az unió bírósága megállapította, hogy az uniós áfairányelv értelmében adóalanynak minősül minden olyan személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

Ebből nem következik, hogy az adóalanyként való elismerés feltételül lehetne szabni azt, hogy a gazdasági tevékenység folytatásához valamely hatóság az engedélyét adja.

Következésképpen az **adóhatóság nem tagadhatja meg az adólevonási jog érvényesítését pusztán azzal az indokkal, hogy a számlakibocsátó nem rendelkezik vállalkozói igazolvánnyal.**

A luxembourgi testület kimondta azt is: **az adóhatóság azon az alapon sem tagadhatja meg az áfa levonását, hogy a számlakibocsátó nem jelentette be a munkavállalóit – kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a számla befogadója tudta vagy tudnia kellett volna, hogy a levonás alapjául szolgáló ügyletre adócsalás céljából került sor.**

A számla befogadójától olyan indokkal sem tagadható meg az adólevonási jog gyakorlása, hogy az nem ellenőrizte a számlakibocsátó tevékenységének szabályszerűségét. Ezen ellenőrzés elvégzése ugyanis nem a számla befogadójának, hanem az adóhatóságnak a feladata.